

Holendrecht is een wijk die ademt, waar je collectief ritmes maakt en je de embodiment van de community voelt en kan aanraken. Het is een groot levend laboratorium met het hart van een dorp, het is een soort levend orgaan(s8). Sommige huizen zijn geïntegreerd met bomen gebouwd. Alle huizen zijn verbonden door smalle gangen en overal zijn zitcirkels in de tussenruimtes, je kan bij iedereen zitten en praten. De dagelijkse habits worden door inwoners ontworpen en steeds her-ontworpen.

Als ik wakker word ruik ik de exotische geuren van het collectief ontbijt uit de community ruimte, vandaag ga ik vroeg in mijn studeer unit werken. Dus geen ontbijt, maar de zachte geluiden en geuren zijn wel aantrekkelijk. Vanuit mijn kleine raam dat op de community ruimte is gericht, kan ik de activiteit zien. De woning maakt intern zicht op de anderen mogelijk maar ook is er een naar buiten gerichte raampartij (s3). Ik heb gekozen voor een slaap studeer ruimte, de rest wil ik delen. Je kan ook kiezen voor alleen een slaap en retreat ruimte, zoals in de vroegere kloosters. Er is ook een familie unit die drie generaties omvat. Er is een continue rustige kalme stroom van gesprekken en zacht geruis van aanwezigheid. Hier kan je ook altijd over je innerlijk gevraagd worden of erover praten: het innerlijk is Socratisch opgevat: we kunnen zo ons menselijk verhaal levendig houden. De introvert en de extrovert voelen zich senang(s3). Bijna iedereen staat even stil als die een ander tegenkomt: de ubuntu filosofie leeft hier.

Mijn ruimte is digitaal transformeerbaar, afhankelijk van mijn stemming. Techniek is hier cool.

Ik zie inwoners die het dagelijkse ritueel doen: lopen langs de sculptuur lijnen die de voorgeschiedenis en de toekomst van deze community symboliseren. Elke persoon kan een eigen statement maken, fysiek en digitaal (audio route). Door *filosofication* hebben we een tool gevonden om *eigenwaarde* voor elk te realiseren, soms via de weg van de pijn awareness route. Soms ontstaan hele nieuwe sculpturen, die daar heeft ook iets weg van de kruisweg van Jezus. Buren kunnen ook heel persoonlijke ervaringen delen en herbeleven. Je kan ook rustig zelf introvert blijven (s3). Het is een proces van wijsheid kracht en trots (s7). Wel vraagt iedereen wel eens aan een ander “wat is jouw wens vandaag?” Je kan je hart te allen tijde uitstorten, maar je kan ook zeggen “ik wil alleen zijn”.

In de community space – ontworpen als een oester - worden dagelijks dialogen gevoerd, het besef is hier dat gezamenlijk filosoferen een waar genot is. Het is ook een etnische universiteit: je kan verhalen en ervaringen delen en meemaken over rituelen van pre-koloniale Afrikaanse culturen en over bijvoorbeeld de amazone tribes. Er komen regelmatig tribal leaders langs om sessies te geven.

Het is onze bron van wijsheid, we zetten dit in als autoriteit voor de community en als advies orgaan voor bedrijven en overheid. We kunnen dan ook nieuwe habits maken (s3,4).

Het is verbonden aan een perfecte media studio waarmee alles direct verbeeld kan worden. Ook sociale media zijn lokaal geworteld. De Futurelab leerprocessen zijn on- en offline, je kan er op elk instap niveau bij komen (s2). Je leert eigen waarde ontwikkelen, je leert van

SOCRATIC DESIGN ACADEMY

ouderen en je kan versnelde routes volgen in combinatie met HvA en MBO of direct met ondernemers en bedrijven. Ook is er aanbod door ouderen om ambachten (meubels, textiel) eigen te maken(s3).

Mijn buurmeisje is een drop out maar is elke dag om 8 uur aanwezig in het meubelatelier van de gepensioneerde meubelmaker. Zij leert daar de Surinaamse en de Noord Hollandse hout bewerkingsmethoden. Haar trots is het ontwerp van een aangepaste stoel voor de overbuurvrouw die nu steeds buiten kan zitten. Maar er is ook een fysicus die gewoon lessen quantumfysica en cybersciensce geeft in aparte master rooms. Opa's en oma's zijn welkome gasten in het community center dat zoals gezegd een organische vorm heeft (s3 4).

Een fantasy house maakt het mogelijk om techniek in te zetten om menselijkheid te versterken; elk kan daar experimenten doen met virtualisaties van mogelijke scenario's of met de vraag "wat wil ik worden?"(s4)

De dialoogruiimte is afgeschermd door houten kunst- en textiel objecten. In mijn woon-unit, dat deel is van de Commewijne hut, is vandaag de lunch onder het motto leren koken van senioren, gepland. De hutten en paviljoens zijn allemaal gebouwd in dialoog met een architecten bureau, dat ook vanuit filosoferen over menselijkheid ontwerpt.

De hele buurt ademt een 'slow being' waarde uit: je kan er zijn met of zonder doel, je kan meedeinen op de ritmes en op de adem van de community (S1). In de gezamenlijke keuken wordt er gekookt door en voor wie wil, er is altijd een aantal ingrediënten. Het streven naar welzijn, gezondheid en geluk is een continu gezamenlijk avontuur: alle mannen zijn vaders en alle vrouwen zijn moeders (van elkaar). In de avonden kan je aansluiten bij de verhalen cirkel of gewoon jammen in de studio. Ook zijn er spirituele ruimtes waar ik vandaag ga mediteren (s2,3 en 6).

Het is altijd moeilijk om weg te gaan: het zijn bij elkaar is dagelijks aantrekkelijk. Een ware Amsterdamse renaissance tribe.